

Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI

Nevoia de cuvânt

În cei **10 ANI** – în tandem, ai revistei și ai Cercului Scriitorilor Ingineri, care se împlinesc și pentru mine, cu o mică întârziere, spre toamnă-iarnă, anul acesta – de când mi s-a propus, spre marea mea surprindere de atunci, publicarea primei poezii, chiar aici, la „Literar ing”, mi-am păstrat scepticismul în privința obținerii unui *feedback* relativ bun la creațiile noastre.

Și nu mă certăți pentru cuvântul în engleză, pus neintenționat, fiindcă merg și eu în *trend* (acesta a fost intenționat!) cu lumea. Și fiind *online* (tot intenționat!), aș pune și un *emoticon* (deja prea intenționat!) cu un omuleț care râde, însă nu vreau să merg atât de departe (deocamdată!).

Trecând peste introducerea fără subtilități (!), oricare dintre noi ar putea să spună că suntem îndreptățiți să fim sceptici, însă eu, din când în când, mă hazardez în a-mi tenta rudele, colegii, prietenii și cunoscuții cu literatură. Mai exact, le trimit suplimentul nostru literar (și nu numai) la citit, criticat și, de ce nu, simpatizat.

Nici măcar nu e un test, ci, pur și simplu, e nevoia mea de a răspândi cunoaștere și împlinirea mea interioară când scriu ceva care mă definește. Da, chiar mă bucur la finalul fiecărui articol al meu. Am puterea, de cele mai multe ori, la sfârșit, să-l văd, măcar puțin, înstrăinat,

ca și cum nu ar fi al meu, în așa fel încât să-mi pot repera greșelile la timp, adică înainte să dați dumneavoastră peste ele.

Și, da, chiar dacă au trecut **10 ANI**, eu tot păstrez în mine bucuria că mi se publică un text. Și, poate, exact această prospețime a gândului la un nou număr al revistei ne face să mergem mai departe, chiar dacă entuziasmul mai scade, uneori.

Ei bine, după acest excurs cu aer de confesiune, revin la păreri sau răspunsurile cititorilor, pentru că ele vin și cu unele direcții aparte. Dar sunt mereu semnale că, indiferent cât ni se pare lumea de materialistă și de pierdută între claxoanele mașinilor, totuși, în clipele de răgaz, poate în tramvai sau în metrou, în drum spre casă, cuvântul scris poate să aducă mângâiere trupului obosit după o zi de muncă sau după o jumătate de zi cu analize medicale prea puțin încurajatoare.

Ruperea ritmului cu un mesaj însuflețitor poate face mult bine, iar schimbarea unghiului interpretării unei situații poate influența viața cuiva. Pentru că cel care scrie caută în propria bancă de idei să aducă ceva nou, care nu numai să poată surprinde, ci și să motiveze. Acesta din urmă fiind și cazul meu: când știu că pot să bucur oamenii și pot să le îmbunătățesc viețile, simt că mă apropiu de menirea mea pe acest pământ, că sunt și eu, la rândul meu, pe calea cea bună.

Răspândind, așadar, cuvântul către ceilalți, într-un prim tip de răspuns, cineva se arăta surprins că încă se face literatură, că există oameni care se încumetă să mai scrie și să mai creadă în acest vis al creației literare.

Se pare că atât de tare ne rănește, zilnic, impunerea unei vieți rutiniere și insipide, încât normalitatea cuvântului se transformă în neașteptat, în surpriză. Și

acesta este exact unul dintre mesajele pe care le aștept tocmai pentru ca eu să contrabalansez cenușiul uniformizării mentale cu lumina evidențierii originalității noastre, a fiecăruia dintre noi. Deoarece așezarea în rând, fără a avea timpul necesar unei gândiri libere și personalizate, este distrugătoare.

În rând, aripile sunt tăiate și, mai mult decât atât, se transmite un astfel de mesaj și generațiilor care ne urmează și ele nu vor ști nici măcar că au existat aripile libertății personale sau ale puterii de creație cu ajutorul gândului, apoi al cuvântului și, în final, al faptei.

Încolonat fiind, omul nu mai are nevoie, nici șansa și nici puterea, să gândească singur, iar cuvântul, iată, i se pare de neatins, de neconceput, iar fapta nici nu va mai exista decât în măsura în care este propusă de un altul, nu de propria persoană. (Și putem avea noi încredere că acel altul ne vrea nouă binele?!)

Totuși, pentru contrabalansarea unui astfel de răspuns dureros, dar atât de semnificativ apropiat de lumea în derivă, există și acea părere a cititorului care începe să rezoneze cu ajutorul articolului sau editorialului. Pentru acest cititor, textul scriitorului sau jurnalistului se transformă în mesaj încurajator, într-o formă de însemințare a curajului în celule cu ajutorul cuvintelor care acaparează și dau speranță, propunând acțiune. (Pentru că speranța fără acțiune rămâne doar un cuvânt uitat printre altele.)

Acest al doilea tip de răspuns al celui care lecturează i se așază ca o oglindă în fața celui care a scris, căruia i se transmite că textul său a fost trimis mai departe cunoscuților, dar și celor mai tineri din familie.

Acest răspuns face ca lucrurile să meargă mai departe: dintr-un singur cititor s-au născut mai mulți, iar dintr-un singur text, scriitorul fiind astfel încurajat, se vor naște mai multe, mai curajoase, mai revelatoare... Iată, acesta e drumul! Și nimeni nu se va mai întreba cum de se mai face literatură, ci ea va renaște cu fiecare echipă scriitor- cititor care se va naște.

Scriitorul oferă cunoaștere, dar și cititorul poate oferi, mai departe, cunoașterea către un alt cititor, transmițând și altuia ceea ce a obținut citind. Se creează un lanț și, apoi, o rețea a dezvoltării spirituale, care înalță. E chiar o datorie morală în a ne uni prin cultură și spiritualitate, de a ne forma împreună ca un întreg uman valoros. Fiindcă nu suntem ruși unii de alții, ci dimpotrivă, avem această legătură spirituală care ne e oferită prin multitudinea de personalități pe care le reprezentăm, prin unicitatea noastră care creează *puzzle*-ul umanității.

De altfel, ca o scurtă paranteză doar, aici, jurnalismul cultural se dezvoltă continuu și primește combustibil valoros din partea multor scriitori, care adoptă și acest drum ca parte din menirea lor.

Cel de al treilea tip de răspuns este tot unul pe care orice autor îl așteaptă și care, la ultima mea strigare înspre cititori, mi-a încălzit și mai mult inima. Este vorba despre răspunsul de la cei care mi-au scris că vor să mai citească și să le mai trimit și altădată. Alături de cei care îmi spun cu bucurie felicitări, am primit și răspunsul că se citește ce transmit și le sunt profund recunoscătoare.

Scrisul e gestul meu de apropiere de oameni și se bazează pe credința mea că am ceva bun de spus, ceva care să le îmbunătățească sau măcar să le ușureze drumul prin viață. Poate tocmai de aceea am primit astfel de răspunsuri, pentru că eu am credința că se simte că ceea ce-mi doresc e să ofer din ce am acumulat sau din ce mi se revelează. Căci altfel, toată munca de cunoaștere, toată experiența acumulată și cuvântul din suflet s-ar duce în neant, fără niciun folos sufletesc.

Și pentru că mi s-a pierdut suflul scriind cu atâta patimă, vă las să cugetați la forța cuvântului dumneavoastră, de cititori, la adresa celui care scrie.

Riscați cu încredere să dați răspunsul către scriitor citind și el vă va răspunde și mai bine, și mai aproape de suflet, aprofundând împreună sensul acestei vieți, care, în definitiv, este a noastră și pe mâinile noastre. Construcția ei ne aparține!

Ioan GANEA-CHRISTU
Continuăm activitatea
Clubului Epigramaștilor
„Cincinat Pavelescu” București

Când am ieșit la pensie (ce urât sună cuvintele *ieșit* sau *scos!*), gândeam și eu, ca mulți alții, că de-acu' voi avea timp liber pentru pasiunile pe care le-am tot trecut pe alte planuri, de ex. pictura. Îmi scrisesem și ceva catrene:

La pensie

*Am fost atât de implicat în meserie,
 (Ce recomand doar la dușmani),
 Că de știam la pensie cum o să fie...
 Leșeam de-acu' patruj' de ani!*

Mie însumi

*Am pierdut mult timp din viață
 Ca să supraviețuiesc.
 Acum viața mă învață
 Să mai și trăiesc!*

Da' de unde?... Eram deja prins de ani buni în Camera Consilierilor în Proprietate Industrială, în AGIR cu Cercul Scriitorilor Ingineri și publicația „Literar ing”, precum și cel al epigramaștilor cu publicația „Ing Epigrama”. De aici mi s-a „tras”:

În ședința Cercului Epigramaștilor Ingineri din AGIR, desfășurată în data de 15 martie 2023, la Sala AGIR din București, un capitol distinct a fost alocat alegerii unui nou președinte al Clubului Epigramaștilor „Cincinat PAVELESCU” București, primul club cu acest profil înființat în România în 1969.

În urma decesului fostului președinte, Corin BIANU (Ioan COBIANU) la 15 ianuarie 2023, existența clubului risca să se piardă după o îndelungată și prestigioasă activitate scriitoricească în domeniul epigramei.

Mulțumită domnilor Laurențiu GHIȚĂ, actualul vicepreședinte al clubului, Viorel MARTIN, președintele Cercului Epigramaștilor din AGIR și George CORBU, președintele Uniunii Epigramaștilor din România, care au inițiat și organizat această ședință cu subiectul amintit, s-a putut ajunge, după

numeroase propuneri și refuzuri în general justificate, la alegerea unui comitet de conducere / organizare, (întâmplător sau nu, toți ingineri și membri AGIR!) după cum urmează:

Ioan GANEA-CHRISTU	– președinte
Laurențiu GHIȚĂ	– vicepreședinte
Petrache ZAHARIA	– vicepreședinte
Corneliu CRISTESCU	– secretar

Iată o scurtă prezentare a Clubului, făcută de Corin BIANU, făcută cu ocazia semicentenarului clubului (2019):

Inițiatorii Clubului Epigramaștilor „Cincinat PAVELESCU” - București au ales în fruntea clubului pe un om de bază al societății, juristul Teodor Maricar, secretar de partid în Ministerul Căilor Ferate, un tip cumsecade și un epigramist onorabil.

(...) Numai că onestul Teodor Maricar era foarte ocupat cu serviciul la Oficiul Juridic al Căilor Ferate și cu atribuțiile de secretar de partid, astfel încât trebuia să fie înlocuit de la conducerea epigramaștilor, exact cum scontaseră toți împlicinații...

(...) inițiatorul, Mircea Trifu, (...) deveni și în drept președintele grupului de împătimiți, între care Alexandru Clenciu și Giuseppe Navarra.

Au urmat în onorabila responsabilitate Nicolae Ghițescu, Gheorghe Penciu și Corin BIANU, epigramaști de mare valoare scriitoricească.

Menționez cu deosebită considerație numele câtorva membri AGIR care activează și în prezent în acest prestigios club: Viorel Martin, Corneliu Berbente, Ovidiu Țuțuianu, Florin Grigoriu, Gheorghe Țiclete ...pe lângă alți 30 de epigramaști care au semnat Adeziunile actualizate și sunt convins că se vor (re)alătura încă multe nume de renume.

Confratele Corneliu Cristescu scria într-una din cărțile sale că „e mare inginerie să scrii poezie”...

Așa că în final, am un catren pentru toți membrii clubului:

Avertizare

*Ajunsei și președinte
 Fără să-mi doresc...
 Dar vă rog, luați aminte:
 O să vă muncesc!*

Tuturor, sănătate, inspirație
 și succes în creație!

Ovidiu ȚUȚUIANU

Viziuni asupra lenei

În viziunea comunistă,
Ea, **lenea**, poate să „dezmierde”
Producția pe lentă pistă;
Însă, patronii mult ar pierde.

Un om ce chiar din tinerețe,
Spre „sfânta” **lene** mult aderă,
Atinge-ades o bătrânețe,
La care alții nici nu speră!

Căci peste tot e evidentă
Economia d-energie;
Deci și mișcarea e prudentă
La **leneși**, nu e o urgie!

Noi cercetări ne demonstrară
Concluzii în realitate,
Că **lenea** la bărbați nu-i rară:
Și-ajută la... imunitate!

Progresul faptelor de bine
Nu e prezent din întâmplare:
Căci **leneșii**-l aduc cu sine,
Prin rezolvările ușoare.

*Desigur, **lenea** singulară
Nu-i productivă..., vai de mine!
Deci, se impune, bunăoară,
Inteligența... s-o domine!*

Valsul

Hai să valsăm,
Să ondulăm,
Pași mititei,
Vezi: un, doi, trei.

Nu ne-agităm,
Ritmul păstrăm.
Volte croim
Și revenim.

Suntem în zbor,
Ca fulg ușor,
Muzica, iar,
Ne poartă clar,

Peste dureri,
Peste păreri,
Fără habar,
Fără hotar.

Suntem uimiți,
Inimi fierbinți,
Dansul e-n noi,
Doar... amândoi!

*

**Delia Gabriela
DUMBRAVĂ**

LUMINĂ DE TOAMNĂ

Și iarăși cântă toamna, lumina ei de vis,
Ce sufletul hrănește, cu versul ei nescris.

Coboară printre raze, îngeri cu diademe,
Sub aripile lor, răsar crizanteme.

Copacii-și plâng podoaba de frunze aurite,
În inimi, se descopăr comori nebănuite.

Tainic, se-adună seva într-o esență vie,
Sporind spre primăvara ce iarăși va să fie.

În zărilor albastre, zbor păsări călătoare,
Lăsând deschise porți spre vis și neuitare,

Iubiri cu doruri multe se împlinesc în nuntă,
Lumina-i dulce-blândă, în toamna care cântă.

E timp de bucurie, e timp de rod deplin,
Cununa bunătații, sub Zâmbetul Divin.

LUMINĂ LINĂ

Lumină Lină,
Ce-n noi dăinuiești,
Din veci, până-n veci,
Tu, blând, ne unești,
Cu Cerul și Pământul,
Cu Etern- Cuvântul,
Căci Tu, nezidită,
În zidire ești.
Lumină Lină,
Pace-adâncă,
Taină și-armonie,
Plinire împlinindă...
"Fiți doar ai Luminii!"
Glasul Tău blând rostește,
Cu-n dor roditor
De iubire, ce crește!

**Adina
CRISTEA PALADA**
Paris - FRANȚA

VENEȚIA

În halo de-amurguri, mă scurg prin lagune
Mirosind agale parfumul gălbui,
Gondolele toate încep să se-adune
În portul vetust, pe canalul verzui.

Pe frunzele roșii, de-atâta căldură
Adie molatec o pală de vânt,
Nici păsări, nici greieri, parcă toți tăcură
Copleșiți de febra acestui loc sfânt.

În piața San Marco se reflectă demnă
Mândra bazilică cu al său palat,
Crucea ei de piatră veghează solemnă,
Iar leul de aur e înaripat.

Creneluri și turnuri, cupole și arce,
Totul te încântă și rămâi confuz,
La așa minune te vei mai întoarce,
Ca să-ți umpli ochii până la refuz.

Palatul Ca' d'Oro, o bijuterie,
Aur și culoare, în inimi pătruns,
Petale de vise, sacră feerie,
Sufletu-ți rămâne deodată străpuns.

Iar cel al dogilor, martori dregători,
Ce persistă falnic de sute de ani,
Pe Neptun și Marte îi au protectori
De-a lungul istoriei de sacristani.

Minuni diafane, locuri de splendoare,
Ți se par ieșite din tablouri vechi
Care pot, desigur, doar să te doboare
Cu-a lor opulență și reflect străvechi.

Iar c-aceste locuri super insolite
Să-ți rămână-n gânduri pân' la nesfârșit,
Du-te la Murano-n plimbări inedite,
Tente irizante, de neprețuit.

(Din vol. Gânduri. Rânduri, Editura Alfa, 2022)

Cornelia Violeta POPESCU

Sublimare

Clipele vin, secundele pleacă,
Gânduri curate scapără-n cer.
Poate oceanul grijilor seacă,
Ruga în vis mă-nvață să sper.

Zilele vin și nopțile pleacă,
Norii se-adună grei de noroi,
Ploaie ori vânt, de suflă oleacă,
Limpede har coboară în roi.

Viețile vin și oamenii pleacă,
Lasă în urmă scumpe comori,
Oase de lut ori moaște ce-mpacă
Vii cu Cerul, astre cu sori.

Vorbele vin, Cuvântul Lui pleacă,
Babel-și-neacă un ultim suspin,
Trâmbița tace, săbii-n teacă
Pace aduc pe plaiul creștin.

Tablou pe pânză

pictoriței Veronica Ispas

Curioase s-atingă măcar dimineții
Înzoriții zuluți, ce-și revarsă parfumul,
Arcuite lăstare, ofrandă a vieții,
Înfloresc, căci curând dispărea-vor ca fumul.

În corsetele lor, receptacule pline,
Se adună petale gofrate-n zefir,
Cu migală pictate pe pânzele fine,
În culori ce aruncă sclipiri de porfire.

Răsfirate-n buchetul ce încă trăiește,
Răsfățatele roze se-nclină agale,
Reverențe sub care chiar pânza roșește
Când și harul vibrează în tușe regale.

Elena CĂPĂȚÎNĂ

Pace

Am încheiat dorita PACE în războiul de țesut.
Trăgând de fire de lumină, degetele m-au durut.
Bucuria însă-i mare. Pânza păcii se așterne
Pe Pământul înnoit cu binecuvântări eterne...

Întind pânza și m-acopăr. Simt că pacea este-n mine,
Frica s-a redus la minim, inima-i cu-acorduri fine,
Sufletul meu recunoaște Cuvântul de la început
Și cântă o melodie ce-mi este pavăză și scut.

O tot repetă întruna, să-mi fie în minte vie,
Să o cânt și celor dragi, și celor care vor să știe
Că o să-nflorească pacea, când o uzi cu bunătate,
Cu-Adevăr și frumusețe... presărate cu dreptate.

Privesc florile din ceilalți. O minune s-a întâmplat.
Pacea este colorată și fără de sânge vărsat.
Pacea poate să trăiască fără luptă între oameni,
Fără zăngănit de arme și orgolii între fameni.

Am strâns războiul de țesut. Și ițelor legat-am nod,
Să le păstrez descurcate și-n ordine într-al meu pod.
Acum pot să întind masa în camera mare, de zi
Și să pregătesc bucate, căci oamenii toți vor sosi

Cu steag alb, țesut din pânza topită în pacea sfântă
Și-l flutură peste Pământ, să vadă lumea mărunță
Că poate să se așeze la o masă-împodobită,
Să privească la hotare... și în inima sfințită,

Să adune, fiecare, în colțul purificării,
Ura, frica și urgia, destinate răzbunării.
Iar Lumina și iubirea, ce cunosc divinul leac,
Să le-acopere cu PACE, pentru noi toți, încă un veac.

Corneliu CRISTESCU

FERICIT CEL CE NU ȘTIE

Lumea-ntreagă vreau să știe,
Că-ntr-o zi, pe la chindie,
Am făcut o poezie:

Fericit cel ce nu știe!

Zice-o vorbă, așa, să fie:

Fericit cel ce nu știe!
Vorba este-adevărată;
Fericitiți am fost o dată!

Doar atunci, când ne-am născut,
C-am știut de la-nceput
Că viața trebui' trăită;
A fost clipa fericită!

Dacă-am ști, câte nu știm,
Fericitiți ca noi să fim,
Ar fi să ne pedepsim;
Când ne naștem, să murim!

Toți suntem neștiutori,
Fericitiți, doar uneori,
Prea puțin întrebători;
De-aia suntem muritori!

Andreas EROKROTOS
(Alexandru Andrei ENESCU)

Kallos

Am dezvelit compasul meu precis,
Să desenez fără vreun compromis
Cercul cel mai bun, obsesiv corect,
Cel fără de vreo hibă: sufletul perfect.

Stam nopți pierdut-în geometrie
Să caut excelența pe hârtie,
Unde atomul, molecula și micronul
Stau toți disciplinați ca bastionul.

Și înfigeam adânc compasul în birou,
Striveam foaia la orice suflet nou,
Rupeam vârfuri, sfâșiam hârtii,
Trosneam creioane ca pe jucării.

Și nu-mi plăceau sufletele neam,
Cercuri strâmbe ce le aruncam
Sau ireale de parcă erau vise
De muze veșnic compromise.

Din canapea tu mă priveai curioasă
Și începeai să te foiești furioasă.
Strigai de zor la mine să-ncetez,
Căci sufletul nu pot să-l desenez.

Dar eu îmi continuam angoasa
Pân' ce compasul sfredelise masa.
Iar grafitul eșua plâpând
Sau sufletul ofta tremurând.

Te-ai ridicat brusc de pe canapea,
Cartea ți-ai pus-o într-o boccea,
Te-ai năpustit cu pași grăbiți și grei
Și te-ai oprit aici, sub ochii mei.

Mi-ai smuls din mâna mea compasul,
Țipând în timp ce-ți tremura glasul,
Ai mâzgălit ceva în grabă peste releu,
Plecând din casa noastră și din visul meu.

Privind atunci mirat pe schițe,
Printre creioane, cerneală și penițe,
Mâzgălitura asta de carbon infect
Era întocmai el: sufletul perfect.

Nicu DOFTOREANU

TANGOUL VREMELNICIEI

Motto :

Bărbații mint mai mult, dar femeile mint mai bine.

Filosofie glumeață de cafea

Cândva va fi recunoscut cinstit:

Aceia care-au fost neconținut momiți

Să...facă un contract cu viața până la moarte,

Și poate, chiar și mai departe-n infinit,

O fac deoarece...neliniștiți au fost reasamblați greșit!

(Dar cine știe dacă am dreptate,

fiind dovedită asta doar în parte!?)

Lăsați abandonați în pragul... tinereții,

Forțați să urmărească iar...nimicnicia vieții,

Ce pleac-așa cu vrăjmășie, dintr-odată

Înspre o nouă veșnicie mai curată,

Acolo unde, parcă v-am mai zis,

A te îndrăgosti total NU-I INTERZIS.

Ne-am întrebat, mai mult mirați:

Spre calitatea de adult...de ce am fost chemați ?!

Mi-am dat răspuns când am găsit intact păstrată
veselia,

Pe care s-a bazat inițial copilăria,

Doar că atunci am constatat...

Că timpul s-a coagulat

Și-n mod deliberat, constant,

În gene ne-a înscris instant

Doar amintiri perene, ce, precis,...

Provin din primul paradis.

Și asta pot s-o dau în scris!

De fapt, odată m-am gândit

Să plec hoinar, de negăsit,

Pentru a căuta răspuns la toate astea-n mod tihnit,

Doar c-am simțit atunci

cum încă, pe sub jar,

Tresar mereu pe apucate,

Mai multe lucruri necurate...

Ce fac dorințelor altar!

Așa că,

doar știind firesc...

Cum cresc treptat și-apoi dispar,

Chiar și misterele depuse-ncet...

discret, banal,

Pe gândurile efemere ce trăiesc

Doar...spre-a-ți trece pragul triumfal,

V-anunț de-acuma că...**RENUNȚ!**

Și ies din al vremelnice val

Dorind intens

Să fiu din nou...

De viață reales

Și invitat mai des...la **BAL!**

Marius Daniel MIHU

Aiud

Of, Doamne, nu te mai Aiud

În suflet când îmi strângi destinul,

Durerea mea mă face surd,

Tăcerea ta îmi e declinul.

Iubirea pentru țară e

Atât de aspru pedepsită,

Ne-au condamnat și visele,

Noaptea ne este umilită.

Am fost în lanțuri toți aduși

Pentru iubirea pentru țară

Cum au cerut călăii ruși

Să facă dragostea povară.

Ne-au condamnat la anii grei

Dar România nu ne moare

Chiar când vom fi martirii ei

Răpuși aici, în închisoare.

Ne e ușor doar că suntem

În țara noastră, chiar de-i mică,

De Tine ne apropiem

Pământ - mormânt când se ridică.

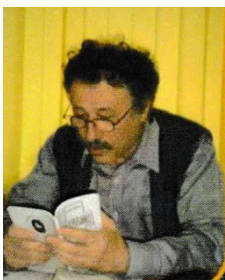
Tu să ne ierți de ce-am greșit

Țării și Ție, la istorii,

Când vom pleca spre infinit.

Dă România fostei glorii!

★

Ioan RAȚIU

VOCI INTERIOARE

EL:

- De ce plângi fără mine
Cum te-ntorci de n-ai plecat

Până unde aş fugi după tine
Până când să refuzi a trăi

De ce nu zâmbeşti
Am venit

De ce plângi acum
Vei pleca

Până unde voi putea înţelege
Până când ai dori să rămân

EA:

- Şi totuşi vei merge mai departe
Dincolo de mine

Chiar dacă mă voi întoarce
Dincoace de tine

Vei zâmbi copil răsfăţat
Cu sărutul pe faţă

Voi plânge un timp
Să regret ce-am pierdut

Constantin Nicolae GAVRILESCU

RONDELUL GENIULUI ÎN PUSTIU

Că numai unul e ursit
pe lume când va fi primit,
să poarte geniul prin pustiu
să explodeze la mileniu

Dar cine are timp de geniu
poate doar peste-un mileniu,
că numai unul e ursit
pe lume când va fi venit.

Doar geniile sunt în pustiu
colindă-n spaţiu purpuriu,
de oameni nu este iubit
decât când viaţa s-a sfârşit.

Că numai unul e ursit
pe lume când va fi venit.

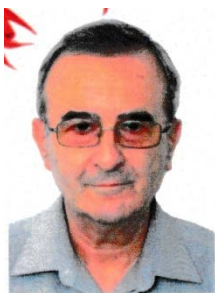
RONDELUL SPERANŢEI

Cu ochii minţii o privesc
Cât voi trăi pe acest Pământ.
Din cer coboară şi-o iubesc,
Speranţa care nu m-a-nfrânt.

Vreau şi nu mă potolesc,
Speranţa e medicament.
Cu ochii minţii o privesc
Cât voi trăi pe acest Pământ.

Văd viitorul şi-ndrăznesc
Făcând speranţei legământ.
N-o părăsesc dar îmi doresc
Durerea să piară pe Pământ.

Cu ochii minţii o privesc
Cât voi trăi pe acest Pământ.

Mihai Valentin GHEORGHIU

Anotimpuri

Am trecut cândva, demult, pe aici,
eram tot eu,
doar că eram tânăr,
locurile erau aceleași,
sau poate doar păreau a fi,
având însă prospețimea
anilor mei de atunci,
iar eu, vioiciunea primăverii
acelor ani,
pe care am iubit-o
și am încercat întotdeauna
să o păstrez nealterată.
Dar anotimpurile au trecut:
primăvara a devenit vară,
vara a devenit toamnă,
iar eu am fost între timp
adoptat și readoptat
de fiecare anotimp
al vieții mele.
Acum este toamnă...
chiar și primăvara e toamnă...
și vara e toamnă,
iar toamna a ajuns și ea
să fie toamnă...
și cum toamna pașii mei foșnesc,
totul împrejur foșnește,
chiar și gândul meu.

Esență

În tonele aparente de aur
există un punct
format din alte mii de puncte
și alte mii de mii de puncte
mai mici...
și altele și mai mici...
care mă apropie
tot mai mult
de ceea ce caut...
ș neștiindu-i numele,
am numit-o: **esență**.

Maria STURDZA CLOPOTARU

din neamul stupcanilor

LA STUPCA

lui CIPRIAN PORUMBESCU

Dinspre obcini spre Cetate, vânt ghiduș aleargă norii,
Dealuri vălurind străbate și-nsoțește călătorii.
Dar spre Ilișești în zare, calea se despică-n două,
Un vârtej cu flori apare printre boabele de rouă,
Parcă-mbrățișând pământul, **Lira** ce vestește locul –
Unde dragostea și cântul și-au găsit aici sorocul!

Îngeri nevăzuți te cheamă înspre dreapta să pornești,
Prin pădurea fermecată spre o țară ca-n povești.
Printre flori cu roi de-albine, printre arbori seculari,
Ai ajuns în sat cu bine unde-s oameni gospodari.
Toți născuți cu lira-n piept - te întâmpină voioși,
Sute de copii frumoși - neam destoinic, înțelept.

Și din zori înspre asfințit, veșnicind în zarea lină,
Se revarsă-n infinit o **Baladă** ce suspină!
Lira-n firmament tresare când îl pomenim cu dor,
EL zvâcnește-n lumânare și se zbate-n tricolor!
Iar în dreapta de altar, crucea îi veghează drumul,
Teiul secular îl plânge, din greu freamătă gorunul...
Și-a rămas aici stupcan,
Domnișorul CIPRIAN!

**2023 – ANUL CULTURAL
CIPRIAN PORUMBESCU
Omagiu la 170 de ani de la nașterea
compozitorului**

Sever- Sorin BUSUIOC

Montreal - CANADA

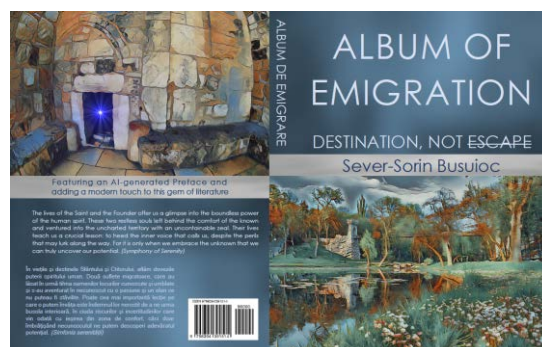
ALBUM DE EMIGRARE - DESTINAȚIE, NU EVADARE

- fragment 2 -

În toamna lui 2010, am participat la lucrările de restaurare extinsă a Bisericii Nașterii Domnului din Betleem, în căutarea tainelor și misterelor ascunse în zidurile și grotlele sale străvechi. Deși scanarea digitală și imagistică a structurilor m-a purtat prin fiecare colț de încăpere, surprinzător sau nu, doar în grotă Sfântului Ieronim, m-am simțit atins și tulburat într-un fel aparte, pe care nu l-aș fi putut anticipa vreodată. În sfârșit, venise momentul să ne ocupăm de grote și alături de Gelu, colegul și prietenul meu, ne îndreptam către încăperile subpământene, comentând cu un dram de indulgență obligatorie, întâmplările unei zile de lucru tipice Orientului Mijlociu. Pe măsură ce coboram mai adânc pe treptele dăltuite-n rocă, o senzație aproape imperceptibilă ne învăluia domol, ca și cum aerul din jurul nostru devenea mai dens și mai greu. E-adevărat, aveam experiența spațiilor confinate, unde concentrația de oxigen poate scădea sub nivelul minim acceptabil. Dar aici, în grotlele Nativității, nu era cazul, căci toate odăile comunicau și erau oarecum aerisite printr-un circuit natural. În plus, toate sunetele lumii exterioare păreau să fie înghițite de cavernă, mai puțin zgomotul ușor, fâșâitul ritmic al pașilor noștri.

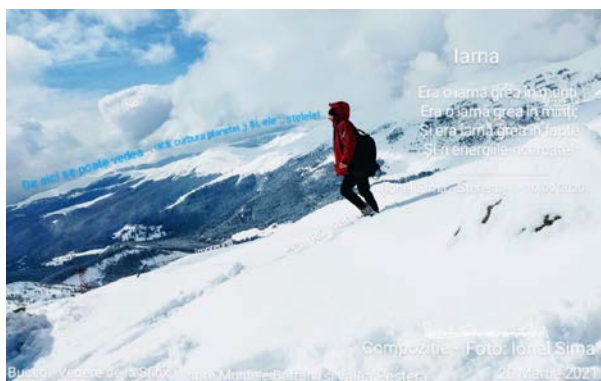
Începuserăm lucrul într-o tăcere deplină. Simțeam ceva greu de descris, o stare de calm și plenitudine care ne cuprinsese, de parcă o forță intangibilă umplea spațiul din jurul nostru. În ciuda orelor lungi și a turelor epuizante, mă simțeam energizat și regenerat în grotă Sfântului, ca și cum un spirit tămăduitor, nevăzut ar fi pus stăpânire pe mine. Am petrecut cele câteva ore ale zilei, lucrând într-o muțenie deplină, care nu fusese pretinsă sau impusă de vreunul dintre noi, ci doar mutual consimțită. În zilele care au urmat revenirii mele în Canada, m-am regăsit punând la îndoială natura experienței

mele în grotă Sfântului. Oare totul a fost doar imaginație, sau a existat ceva cu adevărat profund și intangibil în acel spațiu sacru? Însă, pe măsură ce mă integram din nou în realitățile vieții de zi cu zi, descopeream că experiența mă transformase într-un mod pe care nu îl puteam înțelege pe deplin. Întâlnirea imaterială mă lăsase cu un profund sentiment de uimire și reverență, ca și cum mi s-ar fi permis să arunc o privire asupra unei lumi diferite, transcendente. Era un puternic semn distinctiv al faptului că spiritualitatea și credința au forța lăuntrică de a ne transforma viețile în moduri care depășesc înțelegerea noastră. Timpul petrecut în lăcașul Sfântului Ieronim a însemnat totodată și provocarea de a privi dincolo de limitele capacităților mele fizice, îmbrățișând o putere sacrosanctă. În plus, a născut întrebări despre natura realității și rolul credinței în formarea percepțiilor noastre asupra acesteia. În cele din urmă, a servit mereu ca o puternică rememorare, căci, de multe ori, experiențele cele mai profunde ale vieții nu pot fi explicate doar prin logică și rațiune, fără a fi cu adevărat trăite, simțite și experimentate. Trecerea mea pe urmele Sfântului a fost o experiență de viață înnoitoare, care va fi mereu păstrată cu smerenie în lăuntru meu. Am învățat că uneori, cele mai semnificative experiențe transformatoriale ale vieții nu pot fi măsurate sau cuantificate, ci simțite, experimentate și perpetuate în triumful spiritului uman. În urma întâlnirii profunde petrecute în fosta peșteră din Betleem, transformată acum într-o grotă mult mai primitoare din ansamblul pelerinajului Nativității, am avut o altă revelație, care leagă povestea Sfântului Ieronim de strădaniile și înțelegerile lui Constantin Brâncuși, îndurate cu stoicismul conferit de geniul său de netăgăduit, într-o altă "peșteră" născătoare de minuni. Amândoi fuseseră mângâiați de divinitate, Sfântul, într-un loc devenit sacru, și Brâncuși, în atelierul său de pe Impasse Ronsin.

Venit-am pe Terra

Înot Universul - căutând începutul
În care materia își știe trecutul - .
Înot gânduri fantastice cu manifestări
Printre luceferi, comete în conjuncturi noi.

Aspir energiile mapamondului...
Fiind acum forța evenimentului.
Observ, mă observă - în comunicări -
Suntem observatorii contemplatori.

Și merg pe Planeta... cu anotimpuri
Să văd lumea vie în conținuturi;
Să văd structurile moleculare-n
Compozițiile neuronale.

Planeta e vie! pe Calea... Lactee
Frecvențe-n fluxuri pontifică-n cremene!
Oferă: conjuncții vii, albe și-albastre;
Nuanțe-ale spectrului pe întinderi vaste.

Planeta noastră merge cu timpuri;
Merge cu datini prin conținuturi.
Participă ferm la structuri prin sisteme!
Merge cu Planeta... neg lumi efemere.

Merg* intențiile-mi ce trec printre lumi
Printre polarizările cu-ncrengături;
Merg pe ecliptica - ce am croit-o
Prin conceptele-mi - pe care-am gândit-o.

Planeta e vie cu pământ, cu ape!
În compoziții de munți, mări - în etape;
Cu aerul dominant în văzduh, cu nori
Si-un soare ce încălzește compozitori.

*Eu le merg

Fii explorator indiferent unde te afli.
Cel mai bun loc pentru a explora este locul
din jurul casei tale.
Acolo este mediul tău cel mai prielnic pentru
a vedea/revela, înțelege structuri, conjuncturi,
situații, fenomene...
Fii explorator acolo unde esti.

Carmen SUTEANU BUSUIOC

Montreal, CANADA

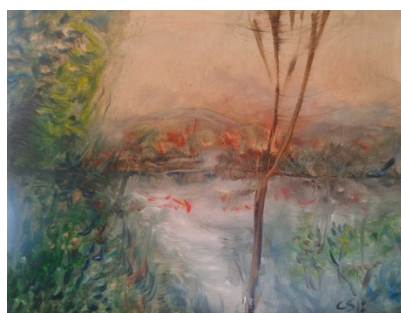
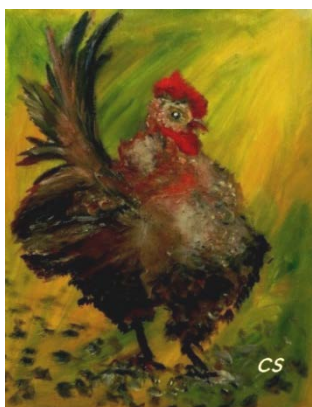
Născută la Craiova, unde a absolvit Facultatea de Electrotehnică, după o activitate remarcabilă la ICPE București, a emigrat în Canada, împreună cu familia, unde nu și-a părăsit profesia. Abia acolo și-a descoperit pasiunea profundă pentru pictură, pe care a materializat-o în vreo 2000 de tablouri, majoritatea în ulei pe pânză sau lemn. Astăzi, parte din lucrările ei se regăsesc în colecții private din întreaga lume, în țări precum Portugalia, Egipt, Norvegia, Burkina Faso, Albania, Bahrain, Israel, Japonia, Muntenegru, Ungaria, Emiratele Arabe Unite, România și SUA. Cele mai multe sunt în colecții private din Canada.

În anul 2015, a câștigat primul loc la cea de-a 25-a ediție a Concursului "Concours d'art" desfășurat la Pierrefonds, Montreal, Canada, categoria artiști amatori, cu o lucrare abstractă în culori calde, reprezentând o orhidee.

Mai multe portrete de sfinți își găsesc adăpostul în prestigiosul Muzeu al Arhidiecezei de Laurentides, situat în frumosul oraș de munte S-te Agathe des Montes, Canada.

A avut ocazia să expună câteva dintre creațiile sale într-o cafenea din vibrantul Montreal, a participat la numeroase expoziții de grup, alături de artiști amatori și profesioniști din această magnifică comunitate artistică montrealeză.

"Galerie virtuală: artpal.com/CS-Carmen"

A consemnat **Cornelia Violeta POPESCU**

Corneliu CRISTESCU,
despre volumul

EROTIKON,
autor:
ANDREAS EROTOKRITOS

Editura LETRAS,
București, 2023

Aflat la al doilea volum al său, realizat tot la Editura LETRAS, tânărul autor, **Andreas EROTOKRITOS**, alias **Andrei ENESCU**, confirmă aprecierile noastre de la primul volum, surprinzând, din nou, cu originalitatea poeziilor sale, care au la bază un suport filozofic puternic, substanțial și meritoriu în același timp.

Este un volum de poezii originale care surprinde de la titlu, până la ultimul vers, dar și prin numele de pe copertă, care nu-i decât un pseudonim literar, ce anunță marea sa pasiune pentru cultura greacă.

Din dorința de a cunoaște **Civilizația Greacă**, acum studiază, în **limba greacă**, la **Open University of Cyprus**, fiind deja în **anul 3 de studii**. Acesta este Poetul care lansează această a doua sa carte, prima, **OMUL PI**, fiind semnalată de noi, anul trecut, în suplimentul **LITERAR ING**.

Încă din **Prolog**, prin explicațiile date de autor, înțelegem profunzimea gândirii filozofice ale unui tânăr instruit, **poet-inginer**, prin care autorul deschide al doilea volum al său. Este vorba de ideea platonică de *Frumos*, sau de *Frumosul Absolut*, interzis muritorilor, conform lui PLATON; către *Frumos* vom ajunge prin moarte, când *Sufletul*, din aceeași substanță cu *Ideile*, aspiră natural către cei asemenea lui.

Totuși, PLATON indică un mod prin care putem să atingem *Frumosul*, pentru că: *există gravată în sufletul nostru una dintre cele mai puternice dorințe: EROSUL*. Este **Dragostea**, care în mod iremediabil și etern este atinsă de *Frumos*, pentru că substanța din care ea este clădită este întocmai precum cu a *Ideilor*! Este cea care trage

sufletul spre dorința de cunoaștere a *Frumosului*.

Volumul de poezii surprinde și prin **concepția structurală** care stă la bază, fiind împărțit în **3 capitole**, toate cu denumiri grecești, împănate, de asemenea, cu personaje și termeni din cultura elenă.

CAPITOLUL I este intitulat **EROS**, **dragoste, iubire** (p.9), adică prima etapă din dragoste (p.57). Prima poezie intitulată *ELPIS I*, urmând și altele la fel, reprezintă **speranța în iubire, iubirea (...)** dulce cozonac, are o serie de ingrediente ...aromate, dar și *migdale amare*, și *zeamă acră de lămâie*!

În **CAPITOLUL II** este vorba de o **altă etapă a iubirii**, nedorită, dar frecventă. Aceasta pentru că: **iubirea este un demon, o manie divină**, conform lui SOCRATE (p.7), *cu o putere greu de stăpânit, este un cal năvălaș care vrea să fie liber și captiv în același timp*. Dar greutățile vieții, rutina zilnică și orgoliul macină însă treptat eroticul, îl obosesc și îl prăbușesc în **HADES** (p.57), adică în **INFERN!**

În **CAPITOLUL III**, se intră în **a treia etapă a dragostei, a iubirii**, pentru că: *odată ajuns acolo, (în HADES, p. 57), odată scufundat în cinism și egoism, îndrăgostitul se află în contact cu fantomele trecutului – NEKYIA*-care dă, astfel, și numele capitolului. În zadar: îndrăgostitul încearcă disperat să **resusciteze Dragostea**, să recapete ce a pierdut, să se întoarcă la **EROS**, dar răul a fost făcut, întoarcerea, imposibilă, inocența, pentru totdeauna pierdută (p. 57).

SAU POATE NU?, se întreabă plin de speranță POETUL!!

Tânărul autor surprinde cititorul printr-o **scenetă dramatică**, un fel de **tragedie antică grecească** în minatură, care poate fi embrionul unei piese de teatru de mari dimensiuni. Noi o așteptăm.

Este clar că avem de a face cu un **poet original**, care are o anumită **viziune** despre viață, bazată pe o **filozofie** de sorginte elenă, în care personajul principal este **IUBIREA**, în care crede cu putere și care va fi reluată, cu siguranță, și în următoarele volume...

Noi îi dorim mult succes!

Apariții editoriale recente ale membrilor cercului:

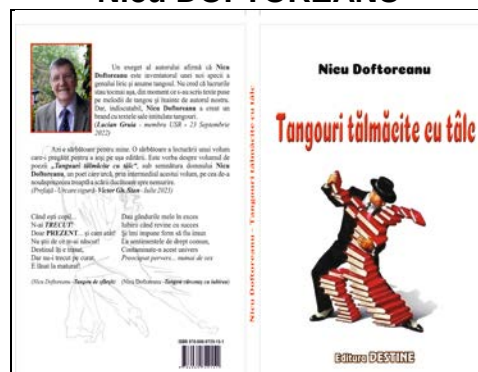
Andreas EROKOKRITOS

EROTIKON

Editura LETRAS

Nicu DOFTOREANU

Tangouri talmăcite cu tâlc

Editura DESTINE

BOGDANIA

Revistă de creație și cultură
Nr. 107 – 108 / 2023

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Independența prin Cultură
Nr. 83

Nr. 102 - 103

Cronica Timpului

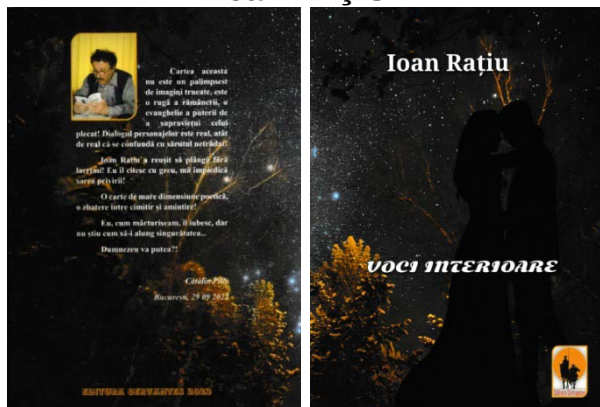
Publicație de cultură, atitudine și performanță

Nr.3 / Universul literar-artistic Dor de infinit

Revistă de literatură și artă

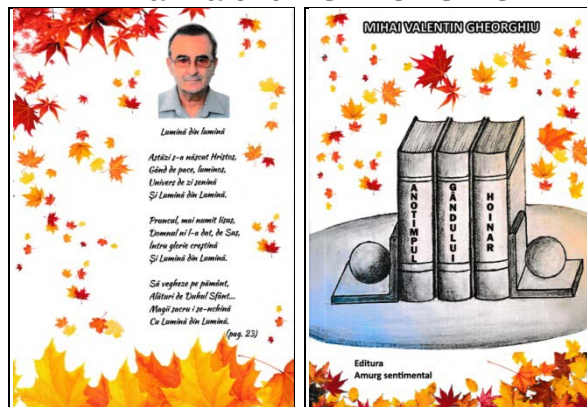
Ioan RAȚIU

Voci interioare

Editura CERVANTES

Mihai Valentin GHEORGHIU

ANOTIMPUL GÂNDULUI HOINAR

Editura Amurg sentimental

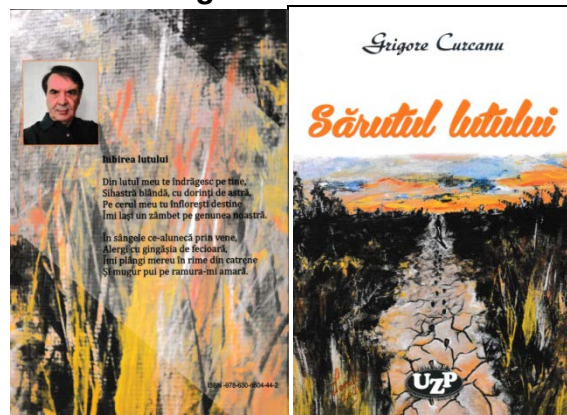
Tatiana RĂDULESCU

RITUALUL PRIMĂVERII

Editura eLiteratura

Grigore CURCANU

Sărutul lutului

Editura UZP

Activități din trimestrul III / 2023

- **19 iulie** - Lectură liberă din creațiile membrilor cercului
- **16 august** - Gala de premiere a **FESTIVALULUI-CONCURS INTERNAȚIONAL DE CREAȚIE LITERARĂ „BOGDANIA”**
- **20 septembrie**
 - Lansare de carte: **EROTIKON** – autor **ANDREAS EROKOTRITOS**

Cronica întâlnirii „Literar ing” din 19 iulie 2023

Pe o căldură caniculară de peste 30 °C, și astăzi, în cea de a treia miercuri a lunii iulie, sala AGIR din Piața Romană a găzduit o prezență neașteptată de iubitori ai literaturii. Fiind practic o perioadă de vacanță, programul întâlnirii s-a axat pe „lectură liberă”.

Pentru început, conducătorul cercului și moderatorul ședinței (Prof.dr.ing. **Nicolae VASILE**) a propus ca înainte de lecturarea creațiilor proprii să se aloce un timp destinat unor comunicări de interes general. În acest sens, a informat asistența asupra următoarelor probleme:

- **Enciclopedia „Scriitori din Generația 2000”:** Deși au apărut unele **reacții secesioniste** din partea unor cercuri literare care doresc să-și elaboreze enciclopedii separate, se lucrează în continuare la volumul 3, realizându-se deja până în prezent, 26 de „profiluri de autor.”
- **Ședința Literar ing din luna august a.c.:** Programată pe 16 august, va începe mai devreme decât de obicei (la ora 14,00), fiind destinată „Galei de premiere a concursului literar pentru tineret” organizată de Revista *Bogdania* din Focșani, în parteneriat cu cercul nostru.
- **Experiment:** Începând din luna septembrie, se preconizează introducerea unui nou tip de activitate a *Literar ing*, „lectura publică”, ca formă intermediară între lectura liberă și lansarea de carte.

George TERZIU, redactorul șef al revistei CERVANTES, a anunțat următoarele:

- de cca. două săptămâni a devenit Președintele Filialei București a Ligii Scriitorilor din România;
- în august 2023 va apărea revista „*Freamăt literar*”, pentru care așteaptă propuneri de redactori;
- pregătește „*Almanahul patriotului român*” (titlu ce ar putea genera reacții neprevăzute, în condițiile mersului spre „globalizare”! - n.a.).

Ovidiu ȚUȚUIANU revine cu o propunere mai veche privind revigorarea și îmbunătățirea calității creațiilor literare prezentate în cadrul cercului: intervenții pe loc ale participanților pentru corectarea unor deficiențe de fond sau formă (mai ales la poezii) și prezentarea de către scriitori mai experimentați a unor puncte de vedere succinte asupra diverselor genuri literare, cu exemple concrete de performanțe sau defecte.

Ion FORCOȘ a anunțat decesul lui **Nicolae NICOLAE**, director la Editura „Ghepardul”, colaborator activ cu colega noastră Antoneta RĂDOI, directoarea revistei „Convorbiri literar-artistice” și editor al mai multor cărți publicate de membrii cercului nostru. În memoria celui dispărut, asistența a păstrat un moment de reculegere.

În partea a doua a întâlnirii, participanții (membri ai cercului și colaboratori) au citit din creațiile lor. Am ascultat astfel pe următorii:

- **Geo CĂLUGĂRU**, cu poeziile: *Clipa; Amară-dulce; Rondelul dorului*;
- **Nicu DOFTOREANU**, cu poeziile: *Tangou fără note; Tangou pe credit; Tangou liric*;
- **Lică AHIL**, cu poeziile: *Mi-e necaz; Resemnare; Războiul*;
- **Ionel SIMA & ȘTEFEȘTI**, cu poeziile: *Planeta vorbește; Eu*;
- **George TERZIU**, cu: *D' ale senectuții* (proză); *Balada calului din vis* (poezie);
- **Gabriela DANCU**, cu *Poetule, mi-e dor de noi; Tu ești poem*;
- **Nicolae MAXIM**, cu: *Cea mai bună cafea* (proză);
- **Nicolae- Constantin GAVRILESCU**, cu poeziile: *Rondelul timpului de așteptare; Pe pământ cântă viori*;
- **Ion FORCOȘ**, cu poeziile: *Scăpați-mă de condei; Pamflet; Fiule pribeag prin lume*;
- **Grigore CURCANU**, cu poeziile: *Percepție; Sunt omul comun; Gura lumii*;
- **Maria MUNTEANU**, cu poezii în stil popular, pe tema *Războiului din Ucraina*;
- **Ovidiu ȚUȚUIANU**, cu poezia *Jurnal cu scoarțe de velur* (în memoria lui HĂȘDEU) și interpretarea la pian a compoziției proprii, *Tangou de poveste*, pe versurile lui **Nicu DOFTOREANU**.

A consemnat: **ing. Ovidiu ȚUȚUIANU**

Evenimente

* Gala de premiere a **FESTIVALULUI-CONCURS INTERNAȚIONAL DE CREAȚIE LITERARĂ „BOGDANIA”**

Ediția a XII-a, 16 august 2023, Sala Mare AGIR

Partenerii implicați în organizare, Asociația și Revista „Bogdania” din Focșani, Cnaclul „Literar ing” al AGIR, Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România, Liga Scriitorilor din România și Societatea pentru Cultura și Literatura Română din Bucovina, cu sprijinul Fundației Cultural-Istorice „Stoika”, au reușit să finalizeze cu succes suita de activități pe care le presupune un asemenea festival.

Devenită deja tradițională, manifestarea finală a atras o participare amplă și selectă. În prezența majorității membrilor Juriului (Nicolae VASILE- președinte, Doina BÂRCĂ, Maria NICULESCU, Ionel MARIN (Focșani), dintre care a lipsit doar Al. Florin ȚENE (Cluj-Napoca), care a trimis un mesaj), au fost în sală conducători de grupări literare, și altele decât cele implicate în organizare, (Florian Laurențiu STOICA, Viorel MARTIN, Valentin

RĂDULESCU, Constantin GAVRILESCU), precum și alți scriitori: Geo CĂLUGĂRU, Victoria MILESCU, Cleopatra LUCA, Tatiana RĂDULESCU, Gheorghe ȚICLETE, Ioana STUPARU, Liviu ZANFIRESCU, Alexandru CIOCIOI, Ovidiu ȚUȚUIANU, Corneliu CRISTESCU, Cornelia Violeta POPESCU, Ionel SIMA, Marius Daniel MIHU (Ploiesti), Loreta DIN (Pitești) etc.

Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România a fost reprezentată de către Ovidiu ZANFIR, care a prezentat un mesaj celor prezenți.

Ne-au încântat cu prestațiile lor artistice: Nicolae MAXIM (flaut), Corina Vlad DIACONESCU și Ovidiu ȚUȚUIANU (pian) și, ca de obicei, actrița Doina GHÎTESCU, care a ridicat sala în picioare cu recitățile sale.

În final, prezentăm lista premianților acestei ediții:

Grupa I - tineri între 15- 30 de ani

Secțiunea POEZIE: Premiul I – Doldor Marian; Premiul II – Ilie Raluca; Premiul III – Ursachi Maria Marcela; Mențiune - Petra Ana Mirică-Bobit.

Secțiunea PROZĂ SCURTĂ: Premiul I – Cristea Jiacomina-Maria; Premiul II – Rotaru Narcisa; Premiul III – Ghiță Darius-Alexandru.

Secțiunea ESEU: Premiul I – Chiriac Silvia Leticia; Premiul II – Zidaru Sebastian-Mihai; Premiul III – Mitu Gabriela Camelia; Mențiune - Tapasztó Izabella.

Grupa II - concurenți peste 30 de ani

Secțiunea POEZIE: Premiul I – Boloca Nicoleta; Premiul II – Dragomir Oana; Premiul III – Ionuț Pande; Premiul III – Steinhagen

Carmen Dora; Mențiune - Pascariu Cristina Mădălina.

Secțiunea PROZĂ SCURTĂ: Premiul I – Cuțurescu Violeta; Premiul II – Radu Adela Elena; Premiul III – Ardelean Cristina; Mențiuni: Silvius Buimistru și Oprea Anca.

Secțiunea ESEU: Premiul I – Chirilă Ionuț-Zaharia; Premiul II – Genes Floriana; Premiul III – Radu Cojocel.

Trofeul Bogdania (Marele Premiu): Gagi Răzvan din București.

Premiul revistei de cultură Bogdania: Mladin Mirela Maiana, Dumitru Vetina, Săcăluș Maria-Carmen și Vizitiu Petronel.

Premiul din partea Societății pentru cultura și literatura română în Bucovina: Casa de poezie "Light of ink", din Suceava, coordonator Prof. Gheorghe Cîrstian.

Se naște un nou loc spiritual, cel de la Telega

Pe 15 septembrie 2023, Gruparea literară „*Fundația literar-istorică STOICA*”, condusă de către dl. *Florian Laurențiu STOICA*, a continuat seria de evenimente organizate în ambianța excelentă de la Băile Teleaga. Grupul de participanți, format în principal din cei implicați în editarea Revistei *INDEPENDENȚA ROMÂNĂ*. *Independența prin cultură* și Editura *LAURENT*, dar și o serie de colaboratori ai acestora, s-a bucurat de o zi foarte plăcută, începând cu frumoasele peisaje de toamnă de pe tot parcursul și încheind cu o masă pe cinste, cum spune românul, oferită de organizator. Participanții au constatat și talentul gastronomic al gazdei.

Dl. *Florian Laurențiu STOICA* a continuat să prezinte seria de informații privind participarea reprezentanților Familiei *STOICA* la istoria națională începând de pe vremurile lui Mihai Viteazul.

Dl. *Nicolae VASILE*, autorul primei cărți publicate de Editura *LAURENT*, a scos în evidență caracterul inovativ prin care Fundația reușește să promoveze cultura, într-o perioadă în care aceasta este în dificultate.

Dl. *Gheorghe ȚICLETE*, un împătimit al promovării creatorilor români din știință și artă, în publicația menționată mai sus, dar și în altele, a prezentat în cuvântul său ultimele sale realizări.

Dl. *Vergil COJOCARU-COVER*, părintele promovării pictorilor români în revistele *Cronica Timpului* și *INDEPENDENȚA ROMÂNĂ*, a prezentat situații hazlii privind penetrarea acestor publicații în mediul amatorilor de artă.

În final, aș vrea să remarc rolul deosebit al poetei *Doina BÂRCĂ* în organizarea tuturor acestor evenimente ale Fundației.

A consemnat **Nicolae VASILE**

Societatea Științifică ICPE

Societatea Științifică ICPE este o asociație a celor care au activat sau activează, ca salariați sau colaboratori, în fostul **Institut de Cercetări Electrotehnice – ICPE**, dar și a instituțiilor rezultate din restructurarea acestuia din anul 1992, reprezentând mai multe societăți comerciale cu obiect principal de activitate în domeniu și **Institutul Național de Cercetare Dezvoltare pentru Inginerie Electrică**. Aceasta are ca obiectiv păstrarea spiritului care a ținut trează magia unei autentice școli de cercetare, proiectare și transfer tehnologic într-un domeniu tehnologic de vârf, începând cu anul 1950. În acest domeniu România, a dat vârfuri științifice de nivel mondial, precum Nicolae Vasilescu Karpen, Plauțius Andronescu, Constantin Budeanu, Remus Răduleț, Aurel Avramescu etc.

Institutul a fost condus de profesori universitari, dar și manageri de succes, printre care Alexandru Nicolau, Virgil Stere, Gheorghe Hortopan, Dumitru Felician Lăzăroiu, Florin Teodor Tănăsescu, Nicolae Vasile, Vergil Racicovschi, menționând doar directorii generali care au condus destinele instituției pentru perioade mai lungi.

Anul acesta, Societatea a hotărât să organizeze un eveniment fanion care își propune să reunească peste 200 de oameni de știință din electrotehnică, dar și din domeniile conexe, și anume, **Gala Premiilor Societății Științifice ICPE**. În acest an, vor fi răsplătiți cei care și-au

pus amprenta în mod pregnant asupra evoluției științei și cercetării la nivel național sau internațional, dar și a domeniilor artistice.

Premiile constau în conferirea unor diplome și a unor sume de bani, după cum urmează:

- Premiul **Prof. Alexandru Nicolau**, pentru cel mai bun tânăr cercetător, cu vârsta sub 35 de ani, cu rezultate deosebite în domeniul ingineriei electrice sau în domenii conexe și cu o experiență de până la 10 ani în domeniul cercetării științifice, în valoare de 1000 EUR;

- Premiul **Prof. Gheorghe Hortopan**, pentru creativitate în domeniul științelor și artelor practicate de ingineri, în valoare de 1500 EUR;

- Marele premiu, **Prof. Florin Teodor Tănăsescu**, acordat pentru recompensarea muncii științifice a unor cercetători, profesori de elită, personalități cu vizibilitate ridicată în activitatea depusă în domeniul cercetării științifice ingineriești, în valoare de 2000 EUR.

Premiile vor fi plătite în echivalentul în lei la cursul zilei.

Prima ediție a **Galelor Premiilor Societății Științifice ICPE** va încerca să redeschidă granițele cercetării românești prin premiera, mediatizarea și valorificarea celor mai importante realizări din ingineria electrică și domeniile conexe.

Evenimentul se va desfășura în data de **22 Noiembrie 2023, orele 18.00, la Sala Mare AGIR din Bulevardul Dacia nr. 26.**

Detalii pe site-ul Societății Științifice ICPE (secretar, Nicolae Mocioi):

www.ssicpe.ro; contact@ssicpe.ro.

A anunțat Nicolae VASILE

Cu câțiva ani în urmă, am primit volumul de poezii **Sonete**, Ed. Amurg sentimental, 2009 de la autoarea lui, **Michaela Al. Orescu**, cu rugămintea de a-i comunica părerea mea după lecturare. Din păcate, pandemia și mult regretata plecare dintre noi a acestei mari doamne a făcut imposibil acest lucru.

Încerc acum să împlinesc o datorie morală, nu întâmplător în preajma zilei Sfinților Arhangheli, când ne-am fi bucurat să vă sărbătorim, distinsă și frumoasă doamnă cu nume de Arhanghel.

Ce aș fi putut să vă spun?

M-ați fascinat, în primul rând, cu prezența dvs. din ziua în care v-am văzut pentru prima dată, printre membrii cercului Literar ing, fără să știu cine sunteți.

V-am cunoscut treptat prin delicatețea dvs., frumusețea versurilor proprii pe care ni le recitați, amplitudinea și precizia de amănunt cu care ne împărtășați recenziile literare referitoare la creațiile colegilor, discreția și eleganța dvs, bunul simț...

Discreția a fost vălul prin care ne priveam. Nu știam atunci că cs. dr. în domeniul artelor plastice, Michaela Al. Orescu, licențiată a Facultății de Arte Plastice și a Conservatorului, s-a lansat cu mult talent în arta interpretativă la pian și în pictură, culminând cu restaurarea profesională a tablourilor din patrimoniul Muzeului de Artă a României, cu cunoaștere și pasiune pentru protoistorie și istorie veche, precum și în domeniul literar.

Cercetarea asiduă în domeniul istoriei și dorința de a face cunoscut lumii obârșia atlantică a poporului român, precum și valorile acestuia, s-au manifestat prin articole comunicate la edițiile anuale ale simpozioanelor de Dacologie, unele dintre ele reluate în volumul **Soarele Carpaților** - Studii și articole de istorie veche-, Ed. Amurg sentimental, 2010, bazat pe 54 articole și 39 referințe bibliografice.

V-aș mai fi spus că ați surprins, precum un pionier temerar, lumea științifică atunci când ați afirmat la al VIII-lea Congres Internațional de Dacologie (București, 2007) că scrierea identificată drept pictografică, ideografică și alfabetică pe tăblițele de la Tărtăria se aseamănă până la identitate cu scrierile din Summer și peștera Altamira din Spania, ceea ce dovedește „descendența culturii Europene din marea cultură și civilizație atlantică, Spațiul Carpatic fiind primul ei moștenitor.” Desigur, concluzia de mai sus nu era posibilă fără ochiul dvs. ager, exersat în

domeniul artelor plastice, prin care ați interpretat fascinant în volumul sus-amintit simbolurile din p.v. estetic și spiritual, prin care dați noi sensuri “celor șapte semne de bază din paleolitic, frecvente în spațiul carpato-dunărean: spirala, coloana, unghiul, romb, hașura, liniile paralele, cercul, tezaur păstrat în arta pietrei, a lemnului, a ceramicii, a țesăturilor, tezaur doveditor al permanenței nivelului înalt spiritual al unor autohtoni, care a iradiat prin valorile lui la mari distanțe. Ele denotă o gândire profundă, abstractă, noțiuni ample, capacitate de sinteză.”

În prefața volumului **Sonete**, Ioan Mazilu-Crângașu remarcă: “este pentru prima dată, în literatură, când sonetul se inspiră din știință și din istoria veche”.

Este frapant că toate cărțile pe care le-ați dedicat tatălui dvs., juristul și scriitorul Alexandru I. Orescu, una din personalitățile datorite de neamul Orescu culturii române, pe lângă bunicul arhitect Alexandru Hristea Orescu, cel căruia îi datorăm proiectul de arhitectură al Universității București, primul plan de sistematizare a Bucureștiului, proiectele bisericii Domnița Bălașa din București, al Catedralei Mitropolitane din Iași, precum și Șerban Orescu, scriitor și jurnalist, colaborator la Radio Europa Liberă.

Despre erudiția și talentul pe care bănuiam că le dețineți, a trebuit să mă documentez. Astfel am accesat mai multe cărți din opera dvs. literară. Nu susprinzător, sunt epuizate în librării și pe platformele specifice.

Universul poetic pe care ni l-ați lăsat e unul complex, modelat printr-o personalitate plurivalentă, în care manifestarea talanților hărăziți de Dumnezeu devine misiunea dominantă, care toarce tot firul vieții. Universul însuși, creația, energia, Creatorul, valorile morale, viața și soarta, credința și știința, eroii și geniile, istoria, arta, natura, toate după ritmurile profunde ale sufletului dvs. nobil.

Nu aș fi înțeles bine rostul volumelor de poezie dacă nu aș fi citit mai întâi **Soarele Carpaților**. Citându-l pe Platon în acest volum, ați subliniat că “sufletul se îngrijește cu descântece (spovedanie), care sunt la rândul lor, spusele și gândurile frumoase. Din aceste spuse și gânduri se naște în suflete înțelepciunea, care, dacă se ivește și stăruie în noi, dă lesne sănătate atât capului cât și trupului întreg”.

Volumul de poeme apărut în 1995, **Armonii în amurg**- poeme, ediția I completată, Ed. Vasile Cârlova, București, include 75 poezii

structurate în 6 cicluri, scrise atât în vers alb, cât și clasic.

Le-ați scris cu gândul la România Mare, "țară mamă", "icoana sfântă", "țară pictată în icoane", la eroii ei, de la Cavalerul trac până la Brâncoveanu, la corifeii Enescu, Eminescu, Brâncuși, Luchian, Octavian Goga, Minulescu, Arghezi, Panait Istrati, Ioan H. Sârghie, v-ați mărturisit rodul meditațiilor asupra întregii creații ciclice, poezia *Ritmuri* exprimând foarte sugestiv creația universală, "o horă nebună", "spirală sublimă", "dans noapte-zi", "ogindă-n Univers". Pasiunea pentru muzică v-a condus la metafore care pot fi conferite muzicii – "ecou divin, izvor de gând zeiesc și darul prea înalt care unește Olimpul cu Pământul" (Ecou divin), *Sublimul har*, iar dragostea pentru pictură v-a colorat versurile din ciclul *Efemeride* cu "penelul inefabil" sau "paleta de amurg".

Pe coperta acestui volum este reprezentat un copac, simbolizând probabil pomul vieții, și dedesubt, abia se poate zări numele lui Alfred Sisley. M-am tot întrebat de ce ați ales tocmai acest pictor ca poartă de intrare în ciclurile de poezii. În primul rând, pentru că exprimă impresionismul, curentul artistic care pune în ecuație directă lumina și timpul, ca principii ale creației, numai că Alfred Sisley (1839-99) a rămas până la sfârșit singurul artist angajat în „poetica” impresionistă.

Ați cutezat să vă încadrați sentimentele în forma fixă a haiku-lui în volumul **Eterna reîntoarcere**, Ed. Vasile Cârlova, 1994 și a sonetului, în volumul **Sonete**, la care mă voi referi în continuare.

Din nou, am stăruit cu privirea asupra copertei celor 100 de sonete. Desigur, harpa era cea mai sugestivă alegere, la care, calitatea dvs. de muzician și-a spus preferința. V-ați dăruit prin aceste versuri toate corzile

sensibile, mult mai multe decât cele maxim 47 pe care le poate avea cea mai modernă harpă.

Vibrând în rezonanță cu meditațiile adânci asupra creației, a istoriei mai vechi sau mai noi care naște eroi, cu miturile și legende străvechi, cu sentimentele creștine și crezul că strămoșii noștri sunt leagănul civilizației (Tezaur uitat), v-ați abandonat printre versuri fâșii din suflet, care vă trădează trăsăturile, precum o partitură personală sau un autoportret.

"Când mamă fost-a-un bob de energie.../ N-a bănuț că am să mai apar/ După atâția monștri, avatar,/ În spirit pur, dară și-n armonie,/ S-adun scipiri din cerul înstelat,/ Toate durerile eternului păcat,/ Să scriu magnifica ei simfonie!" (În sfârșit, omul).

"Gândire/ Străbună de adâncă făurie,/ Închisă în metafore dibace" (Hermes)

Cu câtă subtilitate ați închinat imn omului, cea mai frumoasă creație divină!

"Aspirând la dulcea libertate/ A spiritului, ca lumină vie,/ În inimă, iubire lui să fie/ Un far aprins pentru umanitate" (Aspirație).

"Minunea cea mai mare/ În mine, om, o născoci în glumă, / Să uit că am descins din vechea humă!" (Natură II)

"Și-abia cu strălucirea cea senină/ Mi-a dat și mie dreptul la viață, În Cosmos, glorie rară dar măreață!" (Terra)

"Mi-ai dat acest argint să-nnobilez / Să-mbrac în aur o monedă ternă,/ Să îi confer un rost, să-i dau un crez,/ Și mi-ai întins o mână spre-nălțare,/ Să mă întorc la ginta cu strămoși/ În lumea lor să îmi găsesc salvarea!" (Mărturisire)

"Secret înscris în legile eterne...nu e decât principiul nemuririi!" (Sonet I)

Poate ca și o regină, dar peste "regatul veșniciei umane", izvorâte "din foc arhetipal", (Veșnicie umană), v-ați simțit adesea singură și disperată.

Singură

Nu las viitorimii-o experiență
Din care, cât de mult am tot greșit
Pe când nimic din viață n-am dorit,
Fără păcat, urmând o penitență.

Nu povestesc cu ce perseverență
Semenii mei m-au nesocotit,
De inocența-mi cum s-au folosit
Necunoscând nici scrupul, nici clemență.

Ce pot lasa, de aceea, după mine
Din multele, totuși, zile senine
Pe care singură le-am construit?

Nu singură, m-a ajutat Natura,
Lumina ei, precum și anvergura
Durerilor pe care le-am trăit ...

Disperare

Cum poți să mori când nicăieri
Un Univers nu ți se va mai da,
Un alt tărâm, acum sau altcândva;
Nu mai găsești asemeni primăveri!

În jurul nostru cresc numai tăceri;
Unicul dar ce-l ai, va triumfa
De nu acum, târziu poate, cândva,
Cu alte neștiute mângâieri

Nu risipi comoara concepută
Să crească tumultuos din lumea mută,
Spre gloria Universului imens!

Cum poate el, în cicluri, să reia
Minuni de vis, fără viața ta
Și existența lui să aibă sens?

Să fie oare un epitaf? Și totuși, un licăr de speranță observ că vă aduce o mângâiere, la vârsta la care părul de argint vă ilumina chipul angelic.

Floarea reginei

*Suavă, delicată, se strecoară
Pe munte, printre ierburi mici și stânci,
Privind de sus prăpăstiile-adânci,
Ca apariție stranie și rară.*

*Noblețea ei, în mantie solară
Sfidează cu curaj, vântul, atunci
Când norii-nghesuți ca niște prunci,
Se refugiază-n adăpost, pe seară ...*

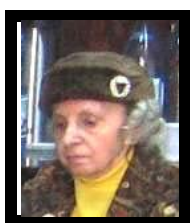
*Fragilă, albă, dar nemuritoare,
Răvnită, dară și ucigătoare,
Alege să devină o poveste.*

*Spectru sublim, oare ne părăsești?
Cândva întruchipai un vis, pe crește;
Minune de argint, unde mai ești?*

Da, astăzi ați devenit o poveste căreia am încercat să-i dezvălui esența, dar rămâneți una din poveștile nemuritoare, prin opera dumneavoastră și în sufletul celor care v-am stimat, apreciat și iubit. Și cu siguranță, iubită și de Tatăl Ceresc.

Cornelia Violeta POPESCU

O adevărată Doamnă distinsă, sensibilă, educată, talentată în domenii artistice diferite (muzică, pictură, literatură ș.a.), devotată familiei și convingerilor, cu accentuat spirit patriotic – iată o împletitură doar din câteva calități pe care le-a etalat până în ultimele clipe ale vieții.

În Nr. 16/2017 al „Literar ing”, al cărui membru activ a fost câțiva ani, i-am dedicat un spațiu la împlinirea a 90 de ani, acordându-i și o Diplomă de excelență cu acea ocazie.

Nu pot să omit amintirea vie a întâlnirilor aproape lunare la o cofetărie de la Piața Romană, la care îmi aducea spre tehnoredactare articole (pentru diferite reviste ex. *Bogdania* sau *Academia Dacoromână* cu care colabora în acea vreme) dactilografiate cu minuțiozitate, cu toate că ar fi putut să mi le dea în manuscris, căci avea un scris foarte frumos și citeț. O plăcere să discuți la o cafea cu un astfel de OM care avea și simțul umorului dacă era zgândărit, așa cum am provocat-o mai mereu, în ciuda multor probleme de sănătate pe care încercam amândoi să le ascundem, măcar pe moment...

Pentru noi, cei din afara familiei, s-a stins cu modestia-i caracteristică, ușor, discret... Atât de discret, încât nu i-am simțit dispariția și parcă nici nu ne-a părăsit. De aceea m-am oprit în acțiunile de cercetare a ultimei sale zile pe acest pământ.

Dumnezeu s-o odihnească în pace!

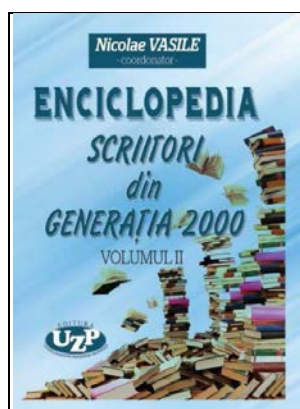
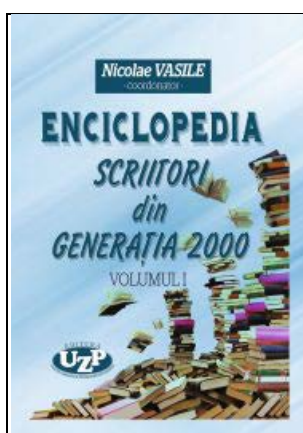
Ioan GANEA-CHRISTU

Enciclopedia SCRIITORI din GENERAȚIA 2000

În Volumul III, aflat în lucru, au fost incluși până la data apariției acestei publicații 32 scriitori ale căror profiluri literare au fost realizate de autorii trecuți în paranteză:

Dumitru BĂDIȚĂ (Ovidiu ȚUȚUIANU)
Ion I. BRĂȚIANU (Geni DUȚĂ)
Andrei BREABĂN (Ionel MARIN)
Gica CIOBANU (Antoneta RĂDOI)
Grigoraș CIOCAN (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
Horia-Iulian CIORECAN (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
Florea CONSTANTINESCU (Ionel MARIN)
Grigore CURCANU (Nicolae VASILE)
Ovidiu M. CUREA (Ovidiu ȚUȚUIANU)
Marilena DUMITRESCU ENESCU (Nicolae VASILE)
Mihai MAXIM (Geni DUȚĂ)
Maria PETRESCU (Geni DUȚĂ)
Paula ROMANESCU (Geni DUȚĂ)
Ana-Maria SOTIR (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
Iuliana STAMATE (Nicolae VASILE)
Niculae SUCIU-GHERLA (Gheorghe P. ȚICLETE)
Maria-Ileana TĂNASE (Nicolae VASILE)
Árpád AI. TÓTH (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
Virgil URSU MUNCELEANU (Antoneta RĂDOI)
Daniela VÎLCEANU (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
Carmen PINTE (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
Ion IONESCU-BUCOVU (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
Mariana ENEA (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
Eugenia ZABULICA (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
Adriana CRĂCIUN (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
Alexandra Anamaria GHEORGHE (Elena CĂPĂȚÂNĂ)
Alexandru PRIPON (Elena CĂPĂȚÂNĂ)
Mihaiela BOANCĂȘ (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
Gheorghe MANCAȘ (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
Angela MÂNDĂCANU (Eugenia ENESCU-GAVRILESCU)
Vilia BANȚA (Geni DUȚĂ)
Loreta DIN (Doina BÂRCĂ)

Colectiv de redacție:

Redactor șef: Nicolae VASILE
Secretar general de redacție: Ioan GANEA-CHRISTU
Redactori: Mihaela- Mariana CAZIMIROVICI,
Corneliu CRISTESCU, Ovidiu ȚUȚUIANU
Corector: Cornelia Violeta POPESCU

Potrivit legii, întreaga răspundere pentru conținutul materialelor publicate în
Suplimentul literar revine autorilor acestora.

Toate numerele Suplimentului literar sunt postate pe site-ul: www.agir.ro